KASTRO KONUŞUYOR

"HAZIR KALIPLARI UYGULASAYDIK BU ÜLKEDE DEVRİM OLMAZDI"

YAŞAM YAYINEVİ

Granma dergisinin ingilizce baskısından

çeviren
Kamil **ÖNÜGÖR**

Yaşam Yayınevi

Yaşam Yayınevi
Çeviri dizisi No:1

Adres:
Sultanahmet Alemdar Cad.
Güzelsanatlar sok. No:11 Kat.3 D.1
Eminönü-İST.

Dizgi : *DİA* DİZGİ - 528 16 73
Baskıya hazırlık: Tem Ajans - 522 66 45
516 23 00
Baskı : Dizerkonca Matb.
522 04 37

ÖNSÖZ

Kastro konuşuyor. Sesine kulak verelim. Üçüncü Dünya'nın sesidir bu. Yurdumuz Türkiye'nin içinde bulunduğu, insanları ezilen, sömürülen, horlanan Üçüncü Dünyanın, büyük insanlığın sesi.

26 Temmuz 1953'ün yıldönümünde konuştu Kastro. Bundan 35 yıl önce Kastro'nun başında bulunduğu bir avuç devrimcinin Monkada kışlalarına saldırıya geçtikleri gün. ABD emperyalizminin maşası Batista'nın dikta rejimine karşı bu cesurca çıkış yenilgiyle sonuçlandı. Ölen öldü, kalan sağlar Batista'nın zindanlarına atıldı. Fidel Kastro, mahkeme önünde yaptığı o ünlü savunmasında "Tarih bizi aklayacaktır" diyordu.

İşte Kastro'nun Santiago da Cuba konuşmasında andığı gün o gündür. Bu konuşma sosyalizm davasında derin inancı dile getiriyor. En güçlü emperyalist ülkeden 90 mil uzaklıktaki sosyalist ülkenin halkının direnme gücünün kaynağı olan ulusal gururunu ve sosyalizme bağlılığını dile getiriyor.

Kastro, şu sıra Sovyetler Birliğinde gündemde olan özeleştirinin yozlaştırılarak sosyalizmin inkarına kadar vardırılması yolunda bazı eğilimlere de karşı çıkıyor. Sosyalist sistemin birbirini izleyen zaferlerini sıralıyor: Büyük Ekim Devriminden, Devrimi izleyen dönemde 22 ülkeden gelme yabancı istilacıların müdahalesinin püskürütülmesinden, emperyalizmin desteğindeki beyaz ordulara karşı elde edilen zaferden, 1920 lerde ve 1930 larda sosyalist kurtuluştan, Anayurt Savaşında Nazi Almanya ve müttefiklerinin

yenilgisinden, yirmi milyon Sovyet insanının ölümüne mal olan bu zaferin nasıl tüm insanlığın kurtuluş yolunu açtığından, savaştan sonraki yıllarda sosyalist sistemin nasıl toparlandığından, uzay çağını açan Sputnik'den.

Bugün burjuva basının, televizyonun, bütün iletişim araçlarının sosyalizmi gözden düşürme amacını güden sistemli propagandasının hedefi olan bizler, Kastro'nun söylediklerini dikkatle dinlemeli, üzerinde düşünmeliyiz. Başarılı sosyalizm uygulamasının yer aldığı ülke adına konuşan bu devrimcinin nasıl alçak gönüllülükten ayrılmadığına, Perestroyka konusunda Sovyetlere akıl hocalığı etmeye kalkışmadığına dikkat edelim.

Kastro'nun özellikle vurguladığı, Küba devriminin taklitçiliğiyle değil, yaratıcılığıyla ayrıt edildiği gerçeğidir. Karşısına aldığı, "Perestroyka Sovyetlerde var, ayni bizde de olsun" diyen taklitçilerdir. "Teoride basmakalıplara itibar etseydik, Küba'da devrim olmazdı" diyor Kastro. Onun bu sözü yalnızca kendi ülkesindeki taklitçilere değil, Perestroyka'yı sınıf uzlaşmacılığı, mevcut düzen savunuculuğu olarak yorumlayıp Türkiye'ye ithal etmeye kalkışanlar dahil, "Küba'da oldu bizde niye olmasın" diyen Fokocular dahil, dünyadaki bütün taklitçileredir.

Küba bugün ABD emperyalistlerinin ambargosu altındadır. Devrimci iktidar böylesine ters koşullarda ülkenin acil ekonomik sorunlarını çözmekle yükümlüdür. Kastro bunun, sosyalist ülkelerle dürüst ve adil ticari ilişkiler sonucu başarıldığını ve bununla yetinilmiyerek ülkenin günden güne kalkındığını belirtiyor. Ve bu arada turizmi geliştirmenin gereğinden söz ediyor. Oysa Kastrocular düne kadar turizmin yozlaştırıcı etkilerini vurgularlardı. Batista zamanında, Amerikan gangsterlerinin cirit attığı "Turizm cenneti Küba"nın kötü anılarından kaynaklanıyordu bu tutum. Şimdi, ABD'nin Kübayı tecrit etme politikasını etkisiz kılmak için de olsa, ekonomik kalkınma yolunda önemli bir döviz kaynağından yararlanmak için de olsa, Küba'nın turizmi geliştirmeye girişmesi çelişki değil midir? Bir bakıma öyledir. Ama biz inanıyoruz ki, Kastro bu yolu tutarken sosyalist toplumun sağlam bünyesinin dıştan gelebilecek her türlü

Kastro konuşuyor.

yozlaştırıcı etkiyi gögüsleyecek güce ulaştığına inanmaktadır. Besbelli ki emperyalizmin uydusu halk düşmanı bir iktidarın bu alana el atması başka şeydir, emekçi halkın devrimci iktidarının el atması başka şey. Elbette ki bugün Küba'da turizm Batista zamanındaki gibi olmayacaktır, olamaz.

Bu konuşmasında Kastro, Küba halkının dünyaya nasıl devrimci enternasyonalizm örneği verdiğinden de söz ediyor. Onüç yıldır onbinlerce Kübalı savaşçı Güney Afrikalı ırkçı faşistlerin saldırılarına karşı Angolalı kardeşleriyle omuz omuza savaşmaktadır. Geçen yaz saldırıya geçen Güney Afrikalılar büyük bir yenilgiye uğratıldı. Bugün ilk kez güçler dengesi Angola ve Kübalıların lehine dönmüştür. Öyle ki düne kadar müzakereye yanaşmayan emperyalistler, Angola'nın güvenliğini garanti altına alan ve Namibya'nın bağımsızlığını sağlayan bir politik çözüme varmak için görüşmeleri kabul etmek zorunda kaldılar.

Kastro Angola'da Güney Cephesinde bu yıl elde edilen askeri zaferi böyle anlatıyor. Kendisi en güçlü emperyalist devletin tehdidi altında olan bir ülkenin nasıl cesaret edip de binlerce kilometre uzaklıkta bir denizaşırı ülkeye en gözde askeri birliklerini ve silahlarını gönderebilmesinin sırrının Küba halkının bütünüyle her an savaşa, yeni domuzlar körfezi zaferleri yaratmaya hazır olmasıyla açıklıyor.

Evet, Kastro'nun sesine kulak verelim; sömürülen, ezilen, horlanan büyük insanlığın sesidir bu.

Kasım 1988

YAYINEVİ

FIDEL KASTRO'NUN 26 TEMMUZ 1988 GÜNKÜ MONCADA KIŞLALARINA BASKININ 35'NCİ YILDÖNÜMÜ KONUŞMASI

Sosyalist ülkelerle ticari ilişkilerimiz var; bu normaldir. Biz onlara mal satıyoruz onlar da bize. Bununla birlikte ciddi ödeme problemlerimiz var. Peki ne yapabiliriz? İthalatı azaltmak ve döviz tasarrufunda bulunmak ve ihracatı arttırmak için ne yapabiliriz?

Merkez Komitesi toplantısında söyledik; mayıs, haziran ve temmuzda iyi yağmur yağdığına göre bundan yararlanmalıyız. Bütün şeker kamışı mahsulünü yabani otlardan arındırmalıyız; otlar temizlenmedikçe dinlenmekten tatilden söz edemeyiz dedik. Tarım işçilerinden, özellikle şekerkamışı üreticilerinden özel bir gayret sarfetmelerini istedik. Öyle ki temmuz ve ağustos ayları içinde bütün yabani otlar temizlenebilsin. Bu, ülkenin ihtiyacı olan fazladan yüzbinlerce ton şeker demektir.

Şekerkamışı işçilerinin çağrımıza karşılığı fevkelade oldu. 200 000 işçi şu anda tarlalardadır, yaz mevsiminin zorlukları içinde, temmuz ve ağustos güneşi altında ot kökülüyorlar. Biz bir rüya aleminde yaşayamayız, gerçekleri görmezlikten gelemeyiz, ve eğer fazladan 500 000 ton şeker elde etme olanağı varsa gidip keyfimize bakamayız. Evet, çağrımıza karşılık her yerde olağanüstüdür.

Birçok işler başarmaktayız, kapitalist ülkelerden ithalatımızın şimdikiyle kıyaslanamayacak ölçüde büyük olduğu zamanlardakinden çok daha fazla işler başarmaktayız şimdi. Onun için bütün alanlarda ihracatı geliştirmeliyiz ve ülkemizin o iki olağanüstü kaynağını, güneşi ve denizi ekonomik bakımdan yararlı hale getirmeliyiz. Turizmi geliştirmeliyiz, bu alanda özel bir çaba da sarfetmekteyiz.

Küba'nın turizm olanaklarına büyük bir uluslararası talep var. Bizim sahillerimizin ve doğamızın olağanüstü güzelliklerini biliyorsunuz. Örneğin Baconao Parkı var. Orada sınırlı olanaklarla neler başarıldığını görebilirsiniz. Baconao'da şu anda üç enternasyonal otel döviz kaynağı olarak işler durumdadır.

Kastro konuşuyor.

Bazıları "Kaç para eder, ben o otellere gidemiyorum!" diyor. Ama her şey birden bizim olamaz. Hem sulandırma, hem okullar, hastaneler, sağlık hizmetleri, yiyecek içecek, ulaşım araçları, herşey bizim olsun, hem o otellere gidelim olmuyor. Otel hizmetlerini yabancıya satmak ve kendimiz bazı otellerden yoksun kalmak zorundayız; kaldı ki bu oteller çok kez yılın sıcak aylarında, enternasyonal turizm olanağı bulunmadığında, kübalıları da barındıracaktır. Tabii ortak girişimler bunun dışındadır: Çünkü bu, ülkemiz için döviz kaybı olur.

Bunları söylüyorum, çünkü gerçekleri hesaba katmadan karşı çıkanlar var. Küçükburjuva, gerçekten küçükburjuva görüşler dinledik. Bunlar herşey: Üniversite, hastane, okul, iş, kariyer, ulaşım, eğlence, sanat, kültür herşey bizim olsun diyenler! "Kendi ülkemde şu ya da bu otele gidememek gerçekten beni üzüyor" diyor böyleleri. Bunu bir facia sayıyorlar ve suçu Devrim'e yüklüyorlar. Bunlar pekâla "Üretiğimiz bütün ıstakozları niye biz yemiyelim!" diyebilirler. 10 000 tondan fazla ıstakoz üretmekteyiz ve bunları afiyetle yesinler diye zengin Japonlara, zengin İspanyollara, zengin Kanadalılara ihraç edip kendimiz ıstakozsuz kalmak zorundayız. Oysa ıstakoz pek lezzetlidir. Bundan kimsenin kuşkusu yok. Oysa ancak az sayıda lokantada ıstakoz bulunur bizde.

Istakoz olmayabilir, ama bir ton ıstakozun dünya pazarındaki fiatı 20 ton süttozunun fiatını karşılıyor. Ve bu 20 ton süttozu ile 200.000 litre süt üretiyoruz ve bu 200.000 litre süt dağ köylerinde geçmişte süt yüzü görmemiş olan yetersiz beslenmiş nice çocuğun yıl boyu süt içmesini sağlıyor. (Alkışlar) Küba lokantaları yemek listelerinde ıstakoz yoktur ama Küba sokaklarında dilenen çocuklar da yoktur. (Alkışlar) Evet ıstakoz yok ama yetersiz beslenen ya da açlık çeken çocuk da yok ülkemizde. Bütün çocuklar günde bir litre süt içmektedirler. Ve onun için halkımız dünyanın en sağlıklı halklarından biridir. (Alkışlar).

Onun için biz diyoruz ki varsın ıstakozumuz dışarı gitsin, ama süt, fasulye yumurta, kümeshayvanı ve öteki besinleri üretmek için gerekli yem eksik olmasın? Yoksa

[redacted]ro konuşuyor.

[redacted]hoz[redacted]arımızı kendimiz yeyip 100 milyon doları aşkın [redacted]vizden yoksun mu kalalım? Öyle yapsaydık yedekparçasız [redacted]lık, ilaç üretmek için hammaddeden, cerrahi araç [redacted]çlerden, röntgen cihazlarından vazgeçmemiz gerekirdi. [redacted]mizden biri hastalanıp da bunlara ihtiyaç duyulunca bu [redacted]ri döğünüp dururduk.

Bazıları güneşimizden hatta ayışığımızdan ekonomik [redacted]lamda yararlanmamız gerektiğini bir türlü anlamıyorlar. [redacted]plarda yaşamıyoruz. Ülkemiz sıcak bir ülkedir, hele burası [redacted]ntiago de Cuba!

Bu bir avantajdır. Başkalarının petrolü var onu [redacted]yorlar. Aldıkları paranın büyük kısmı Allah bilir nerelere gitti. Çoğu çarçur edildi. Ama biz parayı kolay kazanmıyoruz, terdökmek gerek. Şekerkamışı yetiştirmek kolay değildir, şeker üretmek kolay değildir -ne mutlu ki hasat işini makineleştirdik- evet ekmeğimizi kazanmak için almteri dökmemiz gerek.

Dışarı mal satmak kolay değil, turizm alanında da kıyasıya rekabet var. Şimdi turizm onbinlerce vatandaşımız için iş alanı demektir. Bunlar kalifiye işçiler olmalı ve turistleri gerektiği gibi ağırlıyabilmelidir. Böylece turizmi geliştireceğiz, otelleri ve gerekli kuruluşları inşa edeceğiz. Ve yabancı turistler olmadığında, yılın sıcak aylarında kübalı turistler bunlardan yararlanacak. Ama elbette ki temmuz ve ağustos aylarında 10 milyon kübalının her biri için bu yerlerde birer özel oda ayrılacağını umamayız.

Son derece gerçekçi ve sağduyu sahibi olduğumuzdan planlarımızı turizmin ülkenin döviz gelirlerinin başlıca kaynağı olmasını sağlayacak şekilde yapıyoruz. Ve Santiago'lular bu işte ön safta yer almalıdırlar. Geleneksel olarak konuksever olan Santiago kentinin turizmde önemli yeri olmalıdır. Baconao'da yeni oteller yapıyoruz. Orada batıda da yapacağız. (Alkışlar)

Elbette ki yabancı turistler için sağlayacağımız güzel şeylerin birçoğundan kendi halkımız da yararlanacak. Bir akvaryum yaptık diyelim. Bundan halk da yararlanır turist de. Bir hayvanat bahçesi turiste olduğu gibi halka da açıktır. Baconao'daki gibi çocuklar ve gençler için dinlenme

merkezlerinden bütün çocuklar yararlanacaktır. Turizmin gelişmesi önemli ölçüde döviz geliri sağladıktan başka bütün halka yarayacaktır.

Santiago da Cuba eyaletinde uygulamak zorunda olduğumuz planlardan biridir bu. Sanıyorum ki halk bunu anlıyor, işçi anlıyor, proleter anlıyor, ama küçük-burjuva anlamıyor. Burada hala küçük burjuva çevrede yetişmiş olan ve bu yüzden gerçekleri kavrama yeteneğinden yoksun bulunan şımarık gençler var, gerçektir bu. (Alkışlar).

Bu süreç içinde yeni atılımlar yapmalıyız. Döviz sıkıntısına karşın geçmişe oranla daha çok iş yaptığımızı ve ekonomimizin büyümekte olduğunu açıklamıştım Santiago da Cuba'nın ekonomisi bu son altı ay içinde yüzde yedi, büyüme gösterdi, ve hemen hemen bütün illerin ekonomisi güçlüklere karşın yüzde dört, beş, altı oranında büyüdü. Ve inanınız ki bunlar gerçek büyümeyi gösteren rakamlardır. Doksan çeşit mal üretebilen bir fabrikada kırk çeşit üretip milyonlar kazanmak marifet değildir. Eğer geri kalan elli çeşidi üretemiyorsa fabrika ne işe yarar bu? Ya da bir sürü tamamlanmamış binayı dikmek! Eğer bunlar tamamlanmayacaksa, bu, çimento, yakıt, malzeme ziyanından başka nedir? Geçen yılki kuraklığa karşın ekonomimiz büyümektedir. Büyümeye devam etmelidir, bütün güçlüklere karşın bunu sağlamalıyız, sorunlarımızı çözümlemede daha başarılı olmalıyız. Yanlışlarımızı düzeltme süreci dediğimiz şey budur.

Yanlışlarını düzelten yalnız biz değiliz. Hepimiz, gazete haberlerinden, öteki sosyalist ülkelerin kendi tarihlerini, davranışlarını, çalışmalarını nasıl incelediklerini, zorlukların üstesinden gelmeye nasıl çalıştıklarını biliyoruz. Bir toplumsal düzenin, bir toplumsal sistemin bu kadar kısa bir zaman süresi içinde sosyalizmde olduğu gibi böylesine muazzam başarılara ulaştığı başka bir tarihsel dönem yoktur. Ama elbette ki insanoğlunun yaptığı her işte eleştirilebilecek, tahlilden geçirilebilecek ve her zaman daha iyisi yapılabilecek yanlar vardır. Bir devrimci hiçbir zaman yapılanla yetinemez, o tam tersine hep daha iyisini yapma özleminde olmalıdır.

Bu olumsuzlukları düzeltme eylemi Partimizin büyük

bir gerçekçilik, açıklık ve yüreklilikle sorunlarımızı, yanlışlarımızı ve olumsuz eğilimlerimizi tahlilden geçirdiği Üçüncü Parti Kongresinden sonra başlatılmıştır. Arada bir anlaşma olmadığı halde hemen hemen ayni günlerde ayni şey Sovyetler Birliğinde ve öteki sosyalist ülkelerde de oluyordu. Bazıları başka yerlerde yapılmakta olan şeylerin bizde yapılması gerektiğine inanıyorlar. Öyleleri var ki, kendilerine güvensizlikten, kendi uluslarına, kendi halklarına inançsızlıktan, Devrime inançsızlıktan başkalarının yaptığının aynını kopye etmemiz gerektiğini söylüyorlar. (Alkışlar). Bu yanlış bir tutumdur, hatadır, çünkü birbirinin ayni iki devrimci süreç yoktur, birbirinin ayni iki ülke, iki ayni tarihsel süreç yoktur ve birbirinin ayni karakterden iki halk yoktur. Herkesin kendi sorunları vardır, kimi bir türden hata yapar kimi başka türden.

Şimdi, birinin dişi ağrıyorsa nasır ilacı onun ne işine yarar! Ya da nasırından çekiyorsa dişçiye gitmesinin ne alemi var! İşte bunun gibi bizim alacağımız önlemler de öteki ülkelerinkiyle ayni olamaz. Biz de ayni çarelere başvurmaya kalkışırsak, ya da öteki ülkelerin çözümlerini otomatik olarak taklit edersek bu çok yanlış olur.

HAZIR KALIPLARI UYGULASAYDIK; BU ÜLKEDE DEVRİM OLMAZDI

İlk olarak şunu belirteyim ki bizim devrimimiz taklitçiliğiyle değil, yaratıcılığıyla ayırt edilir. (Alkışlar) Hazır kalıpları olduğu gibi uygulamaya kalksaydık, biz bugün burada toplanmış olmayacaktık, 26 Temmuz olmayacaktı. Bu yarım kürede bir sosyalist devrim olmayacaktı, belki de buralarda herhangi bir devrim yapılmış olmayacaktı. Eğer hazır kalıpları uygulamaya kalksaydık, o basmakalıp teori bize burada devrim olamıyacağını dayatıyordu; evet teori bunu söylüyordu, kitaplar bunu söylüyordu. Şunu iyice anlayalım: teori, kitaplar, el kitapları hep bunu söylüyordu!

Bizim durumumuz öteki Latin Amerika ülkelerininkinden daha kötü değildi. Küba'nın objektif ekonomik ve sosyal koşulları, ne denli kötü olsa da (ki gerçekten kötüydü) bizden çok daha fazla durumda olan öteki Latin Amerikan

ülkelerinin objektif koşullarına benzemiyordu. Oysa bugün görüyoruz ki o ülkelerde hala sosyalist devrim yapılmış değildir.

Burada bir istisnayı belirtmek isterim -ben bu devrimi sosyalist devrim kategorisine koymuyorum, devrimi yapanlar hangi kategoriye koyacaklarsa koyarlar devrimlerini, ama ben o devrimi gerçek ve derin bir devrim sayıyorum- bu istisna Nikaragua Devrimi'dir. (Alkışlar). Bu işin nasıl başarılacağı, sorunları nasıl ele alınacağı onların işidir.

Geçenlerde Daniel (Ortega) Nikaragua Devrimi'nin özünden, karakterinden ya da sosyalist anlamından söz etti ve bu gürültülere neden oldu, oysa o yanlızca özden, karakterden, sürecin anlamından söz ediyordu, bu bir sosyalist devrimdir demedi.

Evet Latin Amerika'nın geri kalan kısmında devrim olmadı ve sözünü etmiş olduğum problemler olduğu gibi duruyor. Öyle yerler var ki her canlı olarak doğan bin çocuktan yüzü ölüyor, başka yerlerde bu sayı 150 hatta 200 dür. Latin Amerika'nın pek az ülkesinde bu sayı 60'ın altına düşmektedir. Her yerde fuhuş, uyuşturucu madde, dilencilik, yoksulluk var. Raşitizm, kötü beslenme, okulsuz çocuklar, işsiz ve üniversitesiz gençler her yerdedir ama gene de devrim olmadı.

Mesele odur ki devrim bir çok koşulun bir araya gelmesine bağlıdır ve devrim yapmak hiç de kolay değildir.

Eğer biz, Küba'da diktatör Machado döneminde olduğu gibi büyük bir ekonomik bunalımın, hatta daha kötüsünün patlak vermesini bekleyelim, açlık halkı ayaklanma noktasına getirsin deseydik bugün hala bekliyorduk. Oysa biz kararımızı sosyalizmin, marksizm-leninizmin ilkelerinden çıkış yaparak (broşürlerden değil) karara vardık ve dedik ki: Küba'da devrim için objektif koşullar mevcuttur eksik olan sübjektif koşullardır. Halkımızın kendine özgü bir karakteri var. Devrim için gerekli sübjektif koşullar, objektif koşullar mevcut olduğuna göre yaratılabilir.

Bu bir kapris değildi, çünkü biz daha 10 Mart 1952 den (Batista'nın darbe yaptığı tarih) önce bile devrimi düşünüyorduk. 10 Mart olmasaydı bile biz devrim yolunu

tutacaktık . Bunu belirtiyorum çünkü içimizde 10 Marttan önce bile gerçek devrimi düşünenler vardı, halkın devrimini, derinliğine devrimi, önünde sonunda sosyalist devrime dönüşecek bir devrimi; çünkü bizim ülkemiz gibi yeni sömürgeciliğin, emperyalizmin boyunduruğu altında olan bir ülkede, hemen hemen bütün şeker fabrikalarının, demir yollarının, madenlerin, limanların, en iyi toprakların, elektriğin, telefonun, kauçuğun, her şeyin yabancıların malı olduğu bu ülkede başka türlü bir devrim düşünemezdik. Sömürge idik, hatta sömürgeden de kötü!

İki düşünce akımından çıkış yaparak, marksist-leninist düşünceden ve Mart'nin düşüncesinden çıkış yaparak, halkımızın, onun özelliklerinin, tarihinin, gerçek bir değerlendirmesinden çıkış yaparak (bu kıta üzerinde öteki ülkelerdeki kadar olmasa bile) ona acı çektiren objektif gerçeklerden çıkış yaparak bu ülkede devrim olabileceği sonucuna vardık. Onun içindir ki İspanya'dan bağımsızlığını en son elde eden ülkemiz bu yarım kürede ABD emperyalizminin boyunduruğundan kendini kurtadan ilk ülke oldu. Sosyalist devrimi gerçekleştiren ilk ülke oldu. (Alkışlar).

Bugün bize kopyacılığı, taklitçiliği önerenlerin 26 Temmuz'dan öncekine benzer koşullarda na yapacaklarım çok bilmek isterdim. Devrimimizin başladığı koşullara benzer durumlara bu adamları koymak ve ne yapacaklarını seyretmeyi çok isterdim.

İşte bunun içindir ki devrimimizin yaratıcı bir devrim olduğunu gösteren en başta gelen kanıtın bizim hazır klişeleri izlememiş olmamız ve devrimimizin marksizm-leninizmin ilkelerine, gene onlara bağlı kalarak birçok katkıda bulunmuş olmasıdır: örneğin öğrenim ile işin birleştirilmesi ilkesi; Marx, sömürülen çocuklarının iş gücü haline dönüştürüldüğü İngiliz işçi sınıfının tarihinden yola çıkarak sosyalizmde eğitim ile işin birleştirilebileceği ve birleştirilmesi gerektiği düşüncesine varmıştı; halkımızın belirgin özellikleri ve gerçeğini iyi tanıyan Marti de bu bilgilerine dayanarak aynı şeyi söylemiştir. Ülkemiz bu ilkeleri kitlesel ve tutarlı bir biçimde uygulayan ilk ülkedir dünyada ve bugün bu ilkelerin ürünlerini kendi gençliğimizin tutum ve davranışında

görüyoruz, çünkü yeni kuşaklarımızın bizim kendisinde gördüğümüz devrimci özellikleri taşıması bir rastlantı değildir.

Bu ilke 25 yıldan beri uygulanagelmektedir. Daha şimdiden koskoca bir nesil -35 yaşında ve 35 in altındaki her genç insan- şu ya da bu biçimde iş ile öğrenimi birleştiren uygulamalara katılmıştır. Onun içindir ki gençler özel bir projeye ya da gönüllü bir işe katılmak üzere çağrıldıklarında bu onları ürkütmüyor. Bu devrimimizin yaratıcı ruhunun bir kanıtı olmuştur.

Devrimimizin yarattığı güçlü kitle örgütleri de bu yaratıcı ruhun kanıtlarıdır: Devrimi Savunma Komiteleri, Kübalı Kadınlar Federasyonu, -tepeden inme bir örgütlenme olarak değil tabandan doğru örgütlenmedir bunlar- devrimin yarattığı örgütlenmelerdir. Ve köylü örgütlenmesi. Şimdi burada daha önceden de var olan işçilerin sendikalarda örgütlenmesi gibi örgütlenmelerden söz etmiyorum. Başka hiçbir devrim bizden sonraki öteki devrimlerin de ders çıkarmaya çalıştıkları bizim devrimimizin kitle örgütleri gibi örgütlere dayanmamıştır. Kendi devrimlerini yapmış olan bir çok Üçüncü Dünya ülkesinde Devrimi Savunma Komiteleri var şimdi.

Ülkemizin geliştirdiği toprak reformunun uygulanış biçimi bütün öteki sosyalist ülkelerin uygulamalarından farklı oldu, çünkü bütün öteki ülkeler toprağı böldü, biz ise yapmadık. Eğer biz büyükbaş hayvan yetiştirilen araziyi, şekerkamışı plantasyonlarını küçük tarlalara ve minnacık toprak parçalarına bölmüş olsaydık bugün dünyada 40 milyon insan için kalori üretemiyecektik. Biz bu toprak birimlerini oldukları gibi muhafaza ettik ve onları büyük üretim işletmeleri halinde gelecek şekilde geliştirdik. Toprağı, kiracı ve küçük çiftlik sahibi olarak işleyen köylülere verdik. Ve onların hepsine dedik ki buyrun işte, toprak sizindir ve sonradan da onları kooperatife katılmaya zorlamadık. Bu küçük toprak mülkiyetlerini birleştirme işi 30 yılımızı aldı, kesin gönüllülük olduğunu söyleyecek bir tek köylü bulunamaz. Bir tek kişi bile bulunamaz! Bununla birlikte köylülerin topraklarının üçte ikisinden fazlası kooperatiflere

aittir şimdi ve bunlar ilerleme gösteriyorlar ve zenginleşiyorlar. Öte yandan ülkemizde toprağın yüzde 80'i devlet çiftliklerinin mülkiyetindedir ve bunlar kendi kendilerine yeter durumdadırlar. Kooperatifler de öyle, kendi kendilerini besleyecek durumdadırlar. Ama onlar başka bir yol izlediler.

Bizim devrimimiz -bunu kimse inkar edemez- muazzam bir ideolojik gücü ayakta tutmuştur, bu güç olmasa bizi başka kim savunabilir? Emperyalizm bize saldırdığında bizi savunacak başka kim var? Bizim adamızı savunmak için dışarıdan hiç kimse gelmiyecektir buraya: adamızı biz kendimiz savunuruz. (Alkışlar) Ama kimse bizi savunmak istemeyeceği için değil de bunu kimse yapamayacağı için, çünkü bu bizim sosyalist devrimimiz Sovyetler Birliğine bir kaç kilometre mesafede bulunmuyor; bu sosyalist devrim Sovyetler Birliği'nden 10 000 kilometre uzaktadır.

Eğer devrimci süreç Küba'da bunalım içine girseydi, onu bu bunalımdan kim kurtarırdı? Emperyalizm mi? Devrimci süreç Küba'da güçten düşseydi, kim kurtarırdı onu?

Evet bunun için yapacağımız her şey son derece önemlidir. Sorun bizim herkesten daha erdemli ya da başkalarından daha katışıksız devrimci olup olmamamız değildir. Ama biz dünyadaki en güçlü imparatorluktan 90 mil uzaklıktayız, sosyalist kamp ile aramızdaki mesafe ise 10 000 mil: Hem aslında bizim o imparatorlukla aramızdaki mesafe sadece iki milimetredir, hemen yanıbaşımızda Guantanamo deniz üssünde, ve işte o imparatorluğun devrimi ideoloji bakımından zayıflatmaya uğraşması bu yüzdendir. Saflarımıza güvensizlik, kuşku, bölünme tohumları ekmek için bunca uğraşması, bunca propaganda yapması bu yüzdendir, devrimi zayıf düşürüp olgun bir elma gibi yutmak istiyorlar. Geçmiş yüzyıllarda da böyle dediler ve olgun elma teorisini geliştirdiler. Ama bütün planlarına, komplolarına karşın başaramadılar ve başaramayacaklar, bizi içten yıkamayacaklar.

Onun için ben bu saçma şeylere gülünç hayallere kapılanlara, bu gerçekleri kavrama yeteneğinden yoksun yüreksizlere, kafasızlara ve iradeden yoksun olanlara ancak

açıma ve küçümseme duygusu taşıyorum.

Ülkemizin, içinde bulunduğu coğrafi koşullarda sosyalizmi kurmakla eşi olmayan bir tarihsel başarı sağladığına inanıyorum ve bunun içindir ki devrimimizin ideolojik saflığını, devrimimizin ideolojik sağlamlılığını gözbebeğimiz gibi korumalıyız. (Alkışlar). Onun için biz kapitalizm kokan mekanizmaları, herhangi bir araç gereci kullanamayız; bu devrimin ölüm kalım sorunudur, onun için devrim kararlılıkla marksizm-leninizmin ve Marti düşüncesinin ilkelerine, en saf ilkelerine bağlı kalmalıdır, yoksa kapitalizme özgü şeylere gönül kaptırmak değil.

SOSYALİZME İNANIYORUZ

Biz sosyalizme inanıyoruz, hem de derinden inanıyoruz. (Alkışlar). Çünkü sosyalizm bizim ulusumuzu değiştirdi, sosyalizm yaşamımızı değiştirdi ve sosyalizm bize daha da fazlasını vaadediyor, çünkü bütün bunlardan ve daha bir çok şeylerden söz edebilmemiz, konut sorunundan, gecekondu semtlerinin bir hamlede modern mahallelere dönüştürülmesinden, herkese su, besin, eğitim ve sağlık hizmetleri götürmekten, endüstri ve tarımda gelişmeden söz edebilmemiz ülkemizin sahibi biz olduğumuzdandır, çünkü sosyalizm bizi ülkemizin sahibi kılmıştır, sosyalizm bizi topraklarımızın, şeker fabrikalarımızın sanayi kurumlarımızın, madenlerimizin sahibi kılmıştır. İşte bunun için biz bugün gelin çalışalım, şunu ya da şunu yapalım diyebiliyoruz. Bir kapitalist toplumda ya da bu ülkede eskiden olduğu gibi kapitalizmin karikatürü bir toplumda, bir Amerikan yeni-sömürgesinde bunu yapabilir miydik?

Biz sosyalizme inanıyoruz, onun için teoriyi yorumlar ve uygularken çok dikkatli olmalıyız, her attığımız adımda çok dikkatli olmalıyız. Devrimimiz hep öyle davranmıştır, şimdi hemen hemen 30 yaşındadır ve sapasağlamdır, coşku doludur, Amerika Birleşik Devletlerinden 90 mil uzaklıkta dimdik ayaktadır. (Alkışlar).

Onun için her ülke kendi tarihi ve somut deneyimleri temeli üzerinde kendine özgü formülleri bulmakta

yükümlüdür. Başka ülkelerin vardığı çözümlere saygılıyız, onlara derin saygımız vardır: Sosyalist ülkelerin güçlüklerini yenmek için, tarihleri boyunca ortaya çıkan problemleri çözmek için sarfettikleri gayretler bizi sevindirir; ama başka ülkelerde ortaya çıkan öyle problemler var ki bizim ülkemizde böyleleri olmadı; bizim problemlerimiz değişiktir, başka tipte problemlerdir, bu da işte biz kopyacılık etmediğimizden ötürüdür, başından beri yaratıcı bir tutum içinde olduğumuzdan ötürüdür.

Öyle zamanlar oldu ki biz kendi yorumlarımızı uygulamada o denli gayretli idik ki ben sosyalist ülkelerin olumlu deneyimlerinden yararlanmamamızı eleştirmişimdir. Ama öte yandan zaman zaman sosyalist ülkelerin olumsuz deneyimlerini kopya ettiğimiz de bir gerçektir. Şimdi kendi yolumuzu aramaya, kendi formüllerimizi geliştirmeye devam edeceğiz; Herhangi bir sosyalist ülkenin yaptığı, bize de yararlı olabilecek şeyleri her zaman dikkatle izleyeceğiz; ama tutulmadığımız hastalıkların devası olan reçeteleri kopya etmeye yanaşmıyacağız ve söylemeye gerek yok, sosyalist ülkelerin karşılaştıkları güçlükleri yenmede başarılı olmalarını istemekle kalmıyoruz bizim bu başarıya muhtaç olduğumuzu da biliyoruz, ve ben, başarılı olacaklarına inanıyorum. Hiç bir zaman kötümser olmadım, sosyalizme büyük güvenim var, hepimizde bu güven var, çünkü böyle bir güven duymamız için kanıtlar, nedenler mevcuttur.

Sosyalizm olağanüstü şeyler başarmıştır. Büyük Ekim Devriminden başlayarak Sovyetler Birliği'nin başardığı şeylerin, Sovyet halkının başardığı şeylerin tarihte bir benzeri yoktur. Onların Birinci Dünya Savaşının ardından ülkeyi işgal eden kapitalist ülkelere karşı direnişinin, sanayileşmelerinin, faşizme karşı durmalarının bir benzeri yoktur. İnsanlığı faşizmden kurtarmak için 20 milyon Sovyet insanı hayatını feda etmiştir. Ülkeleri henüz yeni kurulmuştu ki yerle bir edildi ve onlar ülkeyi yeniden kurdular. Nükleer alanda emperyalizmle atbaşı gidebilen bir ülke, inanılmıyacak bir başarı; bir ülke ki uzay gemisi şu anda Merih'in yörüngesindedir. Onların başarılarını biliyoruz. Bir o kadar dahası başarılabilir! Evet bu gerçektir. Ve biz de daha iyisini yapmakla yükümlüyüz, bu apaçık. Ama sosyalizmin bugüne

kadarki devasa başarılarını inkar edemeyiz, başkalarının inkar etmesinede izin veremeyiz. Emperyalistler şu anda sosyalist ülkelerde ve Sovyetler Birliğinde sürmekte olan özeleştiriye dayanarak sosyalizmin başardığı her şeyi gözden düşürme gayretinde oldukları için söylüyorum bunu. Sosyalizm ne başardıysa onu değersiz gibi göstermeye, sosyalizmin tarihsel değerini gözlerden gizlemeye ve moral çöküntüsü yaratmaya uğraşıyorlar.

SOVYETLER BİRLİĞİ İLE DAYANIŞMA

Bana sorsalardı ne gibi hataları olduğuna dair, elbette ki, kendimce bildiklerim var ve bunların bir kısmı üzerinde çok kereler düşündüğüm oldu. Fakat başkalarının problemlerini ortaya sürmek bana düşmez, çünkü herkes kendi problemlerini tahlil etmekle ve çözüme bağlamakla yükümlüdür. Hangi teçhizatın kusurlu olduğunu da söyleyebilirim, ama aynı zamanda sosyalist teknoloji ve sosyalist teçhizat hakkında çok güzel şeyler de söyleyebilirim. Örneğin şu şeker kamışı hasat makineleri, Sovyetler Birliğinin işbirliği ile tasarlanan ve üretilen elimizdeki o binlerce hasat makinası ile kamış hasatçılarının sayısını 350.000 den 60.000'e indirdik.

Elbette ki daha iyisini yapabiliriz ve daha iyisini yapmaya uğraşıyoruz, daha verimlisini, hidrolik mekanizmalısını. Sovyetler Birliği'nin bize sunduğu o fabrika ile o makinalarla işe başlayıp daha şimdiden bir ikinci kuşak hasat makinası üretmekteyiz ve yakında bir üçüncü kuşağım üretimine başlayacağız, ve gittikçe daha iyi hasat makinalarına sahip olacağız.

Ülkemiz Sovyetler Birliği'nin bize vermiş olduğu makina yapan fabrikalarda yaklaşık olarak mevcut şeker fabrikalarının yüzde 60'ını inşa etmektedir. Ülkemiz burada, Santiago'da bu rafinerinin kapasitesini 3,7 milyon tona yükseltti ve Sovyet teknolojisinden yararlanarak yakıtı arındırmaktadır. Bu rafineri yakıt, plastik gres yağı ve nafta üretmektedir ve yakında çok daha yüksek kalitede 180 000 ton asfalt üretecektir ki bununla gene sosyalist teknolojiyi

kullanarak iki bin kilometre yolu döşeyebileceğiz.

Bunun hemen yanında, Rente'de Antonio Maceo termo-elektrik santralı var ki bu Sovyet teçhizatı ile daha önce kurulmuş olan tesislere ek olarak 500000 kilowat üretebilmektedir. Generatörler orada duruyor, herkes görebilir ve bunların sayesindedir ki burada elektrik lambaları yanıyor; tabii yalnız bunların sayesinde değil Sovyetler Birliği ile aramızdaki adil temellere dayanan ticaret sayesinde, şekerimizi, nikelimizi, öteki ürünlerimizi makul fiatlarla satarak bedeliyle satın alabildiğimiz petrol sayesinde; yani eşitsiz olmayan ticaret ilişkileri sayesinde. Sovyetler Birliği'nin büyük tarihsel rolü işte burada yatmaktadır.

Burada Sovyet makinaları ile donanmış olan Küba'nın en büyük tekstil fabrikası var, Ariguanabo'da da gene Sovyet makinaları ile modernize edilmiş olan bir başka fabrikamız var, o da buradakinden sonra ikinci gelmektedir. Topraklarımız üzerinde işleyen, hemen hemen bütün traktörler, ürünlerimizi, hammaddelerimizi taşıyan taşıt araçlarının büyük kesimi, yapı teçhizatının büyük bir kesimi hep Sovyet yapısıdır.

Ve ülkemizi savunmak için kullandığımız silahlar da Sovyet silahlarıdır; (Alkışlar) karadan havaya roket-atarlar, uçak-savar silahlarımız (hepsi de etkili ve modern) Mig-23 ler ve T-55 ile T-62 tankları, ki bunlarla savaşçılarımız enternasyonalist görevlerini şan ve şerefle yerine getirmişlerdir. (Alkışlar) hepsi Sovyet malıdır.

Karşımızda kapitalist Batı kaynaklı Mirage uçakları var; modern askeri teknoloji var, ama Sovyet silahları bugünün Mambi-savaşçılarının elindedir ve onlar emperyalist silahların üstesinden gelebilmektedirler. (Alkışlar).

Bunu söylüyorum ve yineliyorum, çünkü emperyalistler, şimdi sosyalist ülkelerde yaşanmakta olan eleştiri özeleştiri sürecinin ürünlerini devşirme hevesindeler ve onlar moral bozukluğu yaratmak istiyorlar. Birçok kapitalist, sosyalistlerin kapitalist yöntemleri, yaşam tarzlarını, hatta güdüleri ve bir çeşit kapitalist nitelikte bir öz karakteri benimsemekten başka bir seçimleri olmadığını sanıyor. Şimdi onlar böyle özlemlerini gerçek sanma durumlarına düşüyorlar

ve bulanık suda balık avlamaya çalışıyorlar. Hatta entrika ve ayrılık yaratma çabalarına uygun düşer düşüncesiyle bizi, Sovyetler birliğinin yaptıklarının tıpatıp aynını yapmamakla suçlamaya çalışıyorlar.

Sovyetler birliği ile bizi karşı karşıya getirmekte ve araya fit sokmakta büyük çıkarları olduğu açık. Bununla birlikte aramızdaki ilişki şimdi her zamankinden daha iyidir, Sovyet Partisi liderliği ile ilişkilerimiz mükemmeldir, birbirimizi çok iyi anlıyoruz, birbirimizle açık yüreklilikle ve açık bir dille konuşuyoruz. Ve biz, bizim rolümüzün Sovyetler Birliği'nin yaptıklarını düpe düz taklit etmek olacağını hiçbir zaman aklımızdan geçirmedik. Sovyet liderliği de bizim onların yaptıklarını kopya etmemiz gerektiğini aklına getirmemiştir. Bu gayet açıktır.

KAPİTALİST REÇETELERE İHTİYACIMIZ YOK

Şimdi esas konumuza dönüyor ve söz konusu temel ilkeyi tekrarlıyorum: herkes kendisi için en uygun olanını yapma hakkına sahip olmalıdır.

Sosyalist ülkelerin, bu yanlışları düzeltme sürecinde, eğer bir hata yaparlarsa, kendi hatalarını kendilerinin düzeltebilme yeteneğinde oldukları umudunu taşıyorum; evet bu süreç içinde kaçınılmaz olarak hata yapacaklardır, ama ben gene de yapacakları hataları düzeltmeye çalışacaklarına eminim. Ve bizim kendimiz için söylediğimiz de budur: yalnız daha önce işlenmiş hataları ve olumsuz eğilimleri düzeltmekle kalmamalıyız, eskisini düzeltirken yapabileceğimiz yeni hataların da üstesinden gelebilmeliyiz.

Emperyalistlere ve emperyalizmin teorisyenlerine şunu kesinlikle söyleyebilirim! Küba, hiçbir zaman, kapitalist yöntemleri, kapitalist uslubu, kapitalizmin felsefelerini ve özelliklerini benimsemeyecektir. Bunu onlara kesinlikle söyleyebilirim. (Alkışlar) Kapitalizm bazı teknolojik başarılar, bazı örgütlenme başarıları göstermiştir, kapitalizmin kullanılabilecek bir takım teknik şeyleri veya bazı organizasyon deneyimleri var, daha fazlası değil! Sosyalizm ve kapitalizm, tanımlama bakımından ve öz olarak

birbirinden tam tamına farklı iki ayrı sistem.

Emperyalizme karşı duran ülkemizdeki ideolojik saflık ve ideolojik güçten gurur duyuyoruz: ve bu öyle bir ülkedir ki emperyalizme karşı durmakla kalmıyor bu ülkede 100 binlerce insan enternasyonalist görevlerini yerine getirmektedir, öyle bir ülke ki, Nicaragua'ya 10000 öğretmen mi gerekiyor, sadece küçük parmağını oynatman yeter, Nicaragua'ya gidecek 10000 öğretmen hazırdır; (Alkışlar) Doktor mu gerekiyor, doktor gönderilir; öyle bir ülke ki savaşçı gerektiğinde, her zaman o anda gerek duyulandan on kat fazlası hazır olmuştur.

Bunun içindir ki, bugün, bu 35 inci yıldönümünde unutmamamız gereken en temel şeylerden biri nerede bulunduğumuz, ülkemizin nerede yeraldığıdır: Karadeniz'de bulunmuyoruz, Karaib denizindeyiz, Odesa'dan 90 mil uzakta değil, Miami'den 90 mil uzakta, ve kendi toprağımızın işgal edilmiş bir parçası üzerinde emperyalizmle sınırdaş olarak. Halkımız kendi ülkemizden sorumludur, partimiz ise ülkemizin politikasından, çizgisinden ve savunmasından sorumludur.

Partimiz kendisini ideeolojik olarak sarsacak nitelikte hatalar yapamayacağını bilir. İşte bunun içindir ki, izlediğimiz bu yanlışları düzeltme süreci içinde Partimiz zayıflamamaktadır, tersine Partinin rolü güçlenmektedir; Hatalarımızı düzeltirken Partimizin rolü daha da temel bir nitelik kazanmaktadır. Burada Parti'nin otoritesini zayıflatacak hiçbir şey yapılmayacaktır! Partisiz devrim olanaksızdır, Parti yoksa sosyalizmi inşa etmek olanağı da yoktur!

Ve şimdi biz, burada, partiden daha ileri bir ihtiyacımız olmadığını bir kez daha ve kesinlikle söylemeliyiz: nasıl ki, Marti, Küba'nın bağımsızlığı uğruna mücadeleyi yükseltmede bir parti kadar başka hiçbir şeye ihtiyaç duymamıştı; nasıl ki Lenin Ekim Devrimi'ni gerçekleştirmek için her şeyden önce bir partiye ihtiyaç duymuştu. Bunu, özellikle, küçük partilere izin vermeye başlayacağımızı hayal edenler uyansınlar diye söylüyorum. Kimi örgütlemek için yani? Karşı -devrimcileri mi? Amerikancıları mı? yoksa burjuvaları mı? Hayır! Burada bir tek parti vardır ve o da bizim proletaryamızın, bizim

köylülerimizin, Öğrencilerimizin, çalışanlarımızın partisidir, sapasağlam ve ayrılmaz bir biçimde birleşmiş halkımızın partisidir. Var olan, varolacak olan tek parti budur! (Alkışlar) 70 inci yıldönümünü, 100 üncü yıldönümünü kutladığımızda tarihin bunu doğrulayacağını, kanıtlayacağını umarım.

Kapitalist politik reçetelere ihtiyacımız yok bizim, bunların hepsi faso-fiso, bunlar bitmez tükenmez dalaveraları içerirler ve bir işe yaramazlar. Tıbbi yardım vermek için nesil seçim kartı sorulduğunu anlatmıştım size; burada artık böyle şeyler yoktur. Ülkemize uygun düşen kendi politik yolumuzu biz kendimiz yarattık, biz onu bir yerden kopya etmedik, halk iktidarını örgütleme için tuttuğumuz politik yol budur.

PARTİSİZ SOSYALİZM OLMAZ

Bildiğiniz gibi -çünkü hepiniz bu pratiğin içinden geliyorsunuz- seçim çevrelerinde adayları öneren parti değildir, en uygun gördüğü adayları, seçim çevrelerindeki açık toplantılarda halk kendisi önerir ve seçer. En az iki olmak üzere 8'e kadar aday belirlenebilir, ve seçimde bunlardan hiç biri oyların yüzde 50 sini alamazsa ikinci tur bir oylama yapılır. Kendi seçim bölgemde ikinci tur oylamadan bir kez olsun kurtulamayan ben bunu çok iyi bilmek durumundayım. Evet işlerin nasıl yürüdüğünü hepimiz biliyoruz, adayları bulan ya da öneren Parti değil halktır. Her bir seçim çevresini temsil etmek üzere seçilen delegeler Belediye Meclisini oluştururlar, İl meclisini atar ve düzenlerler. Halkın önermiş olduğu, halk tarafından seçilen halkın bu temsilcileri Halk İktidarının Ulusal Meclisini de oluşturanlardır.

Bizim bu konuda düzeltmek durumunda olduğumuz hiçbir şey yok; bizimkisi süperdemokratik bir sistemdir, bu sistem, gerçek iktidarın milyonerlerin, plutokratların elinde olduğu, kapitalist ülkelerdeki tüm burjuva sistemlerinden daha demokratik bir sistemdir.

Bizim onlardan öğrenecek hiçbir şeyimiz yok, ve iktidarın halktan kaynaklandığı bu bizim yolumuzdan bir milim bile sapmayacağız. Ve hepinizin bildiği gibi bizim partimiz halkın içinden çıkmıştır, yoksa gökten inmemiştir

o. Ve hepiniz biliyorsunuz parti üyelerimizin nasıl en iyi gençlerimiz ve en iyi işçilerimiz arasından seçildiğini. Bu da bir yeniliktir, Partiyi yaratma ve genişletme yolunda kesinlikle yepyeni bir şeydir, ve bu, parti saflarına kabulü her zaman yığınların isteğine, yığınların görüşüne yığınların desteğine bağlı kalmış olan partimiz tarihinin vazgeçilmez bir ögesidir. Partimizin yığınlara bu kadar yakın olmasının nedeni budur. (Alkışlar)

Partimizin dışında milyonlarca olağanüstü insanlar, kadın ve erkek komünistler olduğunu biliyorum, biz devrimcilerden oluşmuş bir halkız, ama gene de parti bir ayıklanma sonucu oluşmalıdır, başka türlü de olamaz, çünkü parti üyeleri bir öncü müfreze olmak zorundadır. Parti üyesi olmanın ne demek olduğunu çok iyi biliyorsunuz, Parti üyesi kadın ya da erkek, her şeyde, ağır bir işi yürütmede, enternasyonal bir görevi yerine getirmede, bir fedakarlık gerektiğinde, bir tehlike bir risk söz konusu olduğunda en ön safta olmalıdır; bu gibi durumlarda parti üyesinin yeri en baştadır, ilk katılacak odur. O, bir imtiyazlılar partisi değildir, halkın bağrından çıkmış, üyeleri örnek olan bir partidir, ve eğer bu üyeler örnek olamıyorlarsa Parti onları saflarından uzaklaştırmak için gerekeni yapar. (Alkışlar)

Bu yanlışları düzeltme sürecinde Parti gittikçe güçlenecektir, çünkü, tekrar ediyorum Parti olmadan sosyalizm kurulamaz. Parti olmadı mı anarşiyi temsil eden kapitalizm kurulur: Çünkü onun örgütlenmesi gerekmez, bütün pislikleriyle kendi kendine örgütlenir o. Sosyalizm kendiliğinden oluşmaz, sosyalizm kurulmalıdır ve başlıca, temel kurucu Parti'dir.

Hataları düzeltme çalışmamızda bir başka önemli nokta da planlamanın ve gelişme programlarımızın rolünü azaltmıyacağımızdır. Gelişmenin programlanmasının ve bunun planlarla yapılmasının son derece önemli olduğuna inanıyoruz ve bu konuda açık seçik bir görüşümüz var. Esas sorunumuz bu planları iyi hazırlamaktır. Ama sadece bu değil, planları deli gömleğine çevirmekten kaçınmak gerekir. Bunun içindir ki, biz iyi plancılar olmaya çalışırken aynı zamanda yeni ortaya çıkan problemleri ve durumları çözebilmek ve yeni

ortaya çıkan olanaklardan yararlanabilmek için gerekli koşulları yaratmalıyız.

Deng (dengue) salgını patlak verdiğinde, örneğin, Deng'e karşı savaşmak için gerekli donanımı sağlayacağız diye oturup da bir sonraki beş yıllık planı bekleyemezdik; bu donanım, derhal, 24 saat içinde telefon yoluyla, uçak nakliyatıyla, nerden bulunursa oradan, bir sosyalist ülkede yoksa Japonya'dan veya Batı Almanya'dan her nereden olursa olsun hemen sağlanmalıydı. Ülke, yeni problemlere ve yeni durumlara süratle ve derhal cevap verebilmek için her zaman belli bir miktar rezervlere sahip olmalıdır. Bu iktisadi kalkınmamızı nasıl gerçekleştireceğimiz konusundaki fikirlerimizi geliştirmemiz gerektiği anlamına gelir. Fakat planlama ve kalkınma programları sosyalizmin vazgeçilmez unsurladır. Bunların zayıflamasına izin veremeyiz. Bu gayet açık, anladığınız gibi.

Santiago de Cuba'nın ekonomik kalkınmada başarılarından söz ettik. Soruyorum sizlere Parti çalışmaları olmasaydı bu başarılar elde edilebilir miydi? (Hayır, Hayır sesleri) Yüzlerce proje, yaratılan bu mucize Partisiz yaratılmazdı. Hükümet tek başına, Devlet tek başına bu sorunları çözüme bağlayamaz, böyle mucizeleri yaratamaz. Parti hükümetin yerini alıyor değil, tam tersine ona güç katmaya gayret ediyor; işini başarabilsin diye hükümeti güçlendirmeye uğraşıyor. Ama hükümet politik görevleri yerine getiremez, yığınları seferber ederek onları örgütleyemez; devlet salt politik ve ideolojik görevleri yerine getiremez, halkı seferber edemez, kitle örgütlerini yönetemez. Bu görevlerin altından ancak parti kalkabilir. Partinin, parti kadrolarının oynadığı rolün ne olduğunu biliyoruz, Parti ile kitleler arasındaki bağın ne denli önemli olduğunu, kitlelerle Parti kadrosu arasındaki bağın ne denli önemli olduğunun bilincindeyiz.

Bu kadar deneyimden geçtik, ve önümüzde güzel bir örnek var. Örneğin şu toplantıya bakın. Başka bir yerde böylesi var mı? Kalabalığı kastetmiyorum. Sözünü ettiğim katılanların dikkatidir, eğitim düzeyidir. Sözünü ettiğim burada esen ruhtur, toplantının disiplinidir. (Alkışlar)

Bu, Devrimin ürünüdür, geçmişte işlediğimiz hatalar ne olursa olsun Partinin elde ettiği bir sonuçtur; düzeltmek için dürüstlükle, cesaretle mücadele etmekte olduğumuz hatalara karşın. Yanlışlarımız, zayıf yanlarımız ne olursa olsun, onlara karşı inatla, olanca gücümüzle savaşacağız. Bu konular üzerinde düşünmemiz ve konuşmamız için buluştuğumuz böyle bir günde söylenecek belli başlı şeyler bunlar.

ANGOLA'DA DURUM

Belki de unuttuğum bir şey vardır. Bu kaçınılmaz bir şey. Contramaestre'deki törende böyle oldu. Bana Angola'yı sormuşlardı, orada işlerin nasıl gittiğini. Onun için biraz daha vaktinizi alarak bu konuya burada değineceğim.

Bu konu üzerinde konuşurken çok dikkatli olmamız gerektiğini anlarsınız. Şu anda görüşmeler sürdüğüne göre nazik noktalara değinmemeliyiz. Görüşmeler sırasında insan ne dediğine çok dikkat etmelidir. Ve eğer herhangi bir konuyu açıklamama taahhüdüne girildiyse bu taahhüde ters düşen herhangi bir davranıştan kaçınılmalıdır.

Geçen yılın sonlarına doğru Angola'da nazik bir durum meydana geldi. Bunun neden böyle olduğunu açıklayacak değilim. Varsın tarih hükmünü versin, ve öyle inanıyorum ki tarih birgün bütün gerçekleri gözler önüne serecektir, hataların nereden kaynaklandığını, niçin o hataların yapıldığını. Ancak şunu söyliyebilirim ki Küba o hatalardan sorumlu değildi. Evet, Güney Afrika'nın büyük bir askeri harekatı sonucu zor, çapraşık bir durum meydana geldi. Angola kuvvetleri ülkenin güney-doğusunda karşı-devrimci UNITA kuvvetlerine karşı taarruz halindeyken Güney Afrika müdahale etti.

Angola kuvvetleri bizim birliklerimizin savunmakta olduğu stratejik çizgiden uzaktan olan bir alanda toplandılar. Ve Güney Afrikalılar Namibya'nın kuzey-doğu sınırına yakın olan bu alana saldırdı. Tanklarıyla, piyade birlikleriyle, uçaklarıyla Namibyalı paralı askerlerin desteğinde hücüma geçtiler. Longa nehri güneyinde yiyeceksiz, yakıtsız, cephanesiz kalan Angolalılara ağır darbeler indirdiler.

Ve Angolalılar gerilemeye başladı. 1985'de Güney

Afrikalılar açıkça müdahale ettikleri zaman da aynı şey olmuştu. Ama 1985'de bu Güney Afrika saldırısı defedilebildi. Unutmayın ki söz konusu olan hep Angola toprağıdır, Güney Afrika'nın askeri harekatı Angola toprağında yapılmaktadır.

Ama bu kez Angola kuvvetlerinin peşini bırakmadılar ve Cuito Cuanavale'de onları kuşattılar. Kuşatılan Angola'nın en iyi birliklerinden binlerce ve binlerce askerdi, ve bunlar imha edilme tehlikesiyle karşı karşıya idiler. Bu, Angola için felaket olurdu. Böyle bir yenilgi ülkenin bağımsızlığının elden gitmesi ve devrimin sonu demek olabilirdi.

ENTERNASYONALİST GÖREVİMİZ

Angolalılar bizden yardım istediler. Bu yardım son derece önemliydi. Ya yardımda bulunacaktık, ya da yıllar boyu sarfedilen emekler heba olacaktı. Ve yardım ettik. Üstelik bu yardım yalnızca Angolalıları zor bir durumdan kurtarmak için değil kendi birliklerimizin güvenliği için de zorunluydu. Bu durumda Parti önderliği hiç duraksamadan Angolalıların bu zor durumdan kendilerini kurtarmalarına yardımcı olma kararı aldı.

Ama bu, takviye almadan yapılamazdı. Angola'da yıllar boyu kalan kuvvetler hem uzun bir stratejik çizgiyi savunmaya ve hem de Cuito Cuanavale'de meydana gelen duruma çözüm getirmeye yetmiyordu. Onun için bu birlikleri takviye ettik. Ama böyle bir askeri harekat parça parça yapılamaz. Angola'ya ne kadar asker gönderildi? Olumlu sonuç alabilmek için ne kadar lazımsa o kadar. Ve bunlar ufak takviye birlikleri olamazdı.

Güney Afrikalı düşman yıllar boyu sayıca üstün durumdaydı, güçler dengesi ondan yanaydı. Bu, değişmeliydi. Bir kez daha halkımıza görev düşüyordu ve bu görevi hakkıyla yerine getirdi. Halkımız diyorum, çünkü Devrimimizin kalbi ve ruhu halkın kendisidir. (Alkışlar)

Askerlerimizin, yedek kuvvetlerin nasıl davrandıkları görülecek şeydi. Hayran kalınacak bir davranışdı bu. Oysa bu enternasyonalist görevi yıllardan beri yerine getirmekteydik. Böyle bir eylemde teknik değildir belirleyici olan, para, maddi

olanaklar gibi şeyler değildir. Önemli olan insan unsurudur ve insan belirleyici oldu.

Az önce çok şeyi açıklayan bir dökümanter film seyrettiniz, onun için uzun uzadıya konuşmamın gereği yok. Bazı ilkelere elbette ki uyulmalıydı. Yenilmemek için güçlü olamak zorundaydık. Harekat alanını doğru seçmeliydik, düşman için değil, bizim için en elverişli olan alanı.

Güney Afrikalılar savaş alanı olarak Cuito Cuanavale'yi seçmişlerdi, lojistik bakımından bizim için büyük güçlükleri olan uzak bir yer. Biz değişik bir strateji geliştirmek zorundaydık. Cuito'da savaşı kabul etmek ve onları orada durdurmak zorundaydık. Cuito'ya girerek Angolalı kuvvetleri desteklemek ve onlarla omuz omuza düşmanın Angolalı-Kübalı kuvvetlerin direnişi karşısında darmadağın olduğu tarihsel Cuito Cuanavale savaşını vermek zorundaydık. Ben gerçekten bu savaşın büyük önem taşıyan tarihsel bir savaş olduğuna inanıyorum. Günün birinde tarih bunu yazacaktır ve çok sözü edilecektir.

Ama Küba-Angola stratejisinin esası güney caphesinin batı kanadındaki ileri harekat idi. O noktada Kübalı ve Angolalı kuvvetler Namibya sınırına doğru hiç durmadan ilerleyerek 250 kilometreden fazla bir mesafeyi aştılar ve yeni bir durum yarattılar.

Cuito Cuanavale'de de güney cephesinin batı kanadında olanlar Küba'dan gönderilen takviye kuvvetleri olmadan hakkıyla başarılamazdı. Bu kuvvetler belirleyici rol oynadılar. Büyük bir askeri güç yaratıldı ve güney cephesinde güçler dengesi bizim lehimize döndü. (Alkışlar)

Bizimle birlikte savaşmaya alışmış ve bize bağlanmış olan Angolalı eskerlerin Cuito Cuanavale'de olsun güney cephesinin sol kanadında olsun örnek bir davranış, kahramanca bir davranış içinde olduklarını vurgulamak isterim. Askeri durum tamamen değişti.

200 Kilometre ilerlemiş olan birliklerimiz hava üslerimizden uzaklaşmış oluyorlardı. Biran önce yeni bir hava üssü yapmak zorundaydık. Ve size gururla söyleyebilirim ki, eğer ülkemizde son günlerde gördüğümüzle kıyaslanabilecek bir

özveri ve coşku havası vardıysa dünyada, bu oradaydı, Cahama'da. Birkaç hafta içinde birliklerimiz ve yapı işçilerimiz 3500 metre uzunlukta bir hava alanı yaptılar; ve bir alan yetmediği için de birkaç hafta içinde ikincisi de yapıldı. (Alkışlar) Hem betondan olması gereken kısımlar beton olmak üzere, asfaltla kaplanan yerlerden başka. Uçakları barındıran hargarlarıyla, gerekli bütün tesisleriyle bir ikinci hava üssü bu. Güney cephesi askeri komutanlığının dün gönderdiği telgrafta, 25 Temmuzu kutlamak için ikinci şeritin o güne kadar tamamlandığını bildiriyordu. (Alkışlar) Böylece onlar yalnız bir askeri zafer elde etmekle kalmadılar, yapıcılıkta da zafer elde ettiler, ve uçaksavar silahlarla, hava desteğiyle desteklenen kuvvetlerimiz düşmanın karadan ya da havadan herhangi bir baskınına karşı gereken tahkimatı gerçekleştirebildi. Kübalı ve Angolalı birliklerin Namibya yakınlarına kadar ilerlemeleri işte böyle oldu. O alanda güçlü tecrübeli birlikler, moralleri yüksek birlikler toplanmış durumdadırlar.

Ancak bizim amacımız düşmanı ağır bir yenilgiye uğratıp utanılacak durumlara düşürmek değildi. Savaştıysak, bu, başarının, zaferin koşullarını yaratmak içindi, bu da orada gerçekleşmiştir. Yoksa biz askeri şan ve şeref için savaşıyor değildik, hedefimiz çelişkinin adil bir politik çözüme bağlanmasıydı. Başlıca hedef buydu; onun için savaşa son vermeye yönelik görüşmeler olanağı ortaya çıkınca biz bunu reddetmedik; bir politik çözüm için karşılıklı görüşmeler alternatifi ortaya çıkınca bizim tutumumuz olumsuz olmadı. Böyle bir çözüme varmanın en ufak olasılığından yararlanmak için ciddi olarak sorumlulukla çalıştık.

Sükünetle, temkinle hareket etmek zorundaydık, çünkü böylesine güçlü hasımlar karşılaştıkları zaman önderler, sorumlular her zamankinden daha temkinli olabilmeli, soğuk kanlılığını koruyabilmelidir. Onun için yalnız askeri alanda değil, diplomatik alanda da çalıştık. Kanlı savaşlar olmadan hedefe ulaşabilmek zaten Zaferi elde etmek demektir. Bu kadar uzaktan ve olabildiğince az kayıplar vererek bunu yapabilmek, hem askeri hem politik alanda büyük bir başarıydı. Birliklerimizin güney cephesinde ilerlerken gösterdikleri başarı takdire layıktı, Cuito Cuanavale'de düşman harekatını

başarısızlığa uğratmaları da öyle. Bazı tehlikeleri göze almak gerekiyordu, ve aldık. Ama şu anda bir politik çözümün eşiğindeyiz. Bu işin başlangıcından bu yana uzun bir mesafe katettik. Dokümanter filmlerle halkımız askeri durum hakkında bilgi edinebilmiştir. New York'daki anlaşmalar da yayınlandı. Bir politik çözüm için gerekli koşullar mevcuttur ve görüşmelerde ilerlemeler kaydedilmektedir. Çünkü Angola'nın güvenliği ve Namibya'nın bağımsızlığı dahil, bütün taraflar için adil ve şerefli bir çözüm olanağı mevcuttur. (Alkışlar) Tarafları bağlayan böyle bir anlaşma temeli üzerinde Küba ve Angola aralarında anlaşarak, Kübalı enternasyonalist kuvvetlerin Angoladan tedricen ayrılmalarını sağlayacaklardır. (Alkışlar)

Bu kuvvetlerin Angola'dan ayrılması paldır küldür olamaz. Angolalıların bizim halen savunmakta olduğumuz alanları, tesisleri, mevzileri devralabilmeleri için asgari bir zaman süresi gereklidir. Ama Anlaşmada yer alan ilkeler ve görüşler uygulandığında Angola'nın bizim askeri varlığımıza artık ihtiyacı kalmayacaktır.

Bir anlaşmaya varılması için ciddi olarak çalıştık ve anlaşmanın hükümlerine titizlikle uyacağız. Sebatın, direnişin sınavı olan bu tarihsel ve şerefli enternasyonalist görev yakında 13'üncü yılını doldurmuş olacaktır.

Yalnız Partimiz adına layık bir parti olduğu için değil, halkımızın büyük erdemlerinden ötürü böyle bir sonuca varabildik. Böylesine davaya bağlılık, böylesine azim ve irade ancak bizim halkımız gibi bir halka dayandığında olabilir. Böylece, zamanı geldiğinde, görevimiz tamamlanmış sayıldığında yurda dönen birliklerimizi sevinçle karşılayacağız, istihkamlarımızı, askeri üslerimizi yapmış olanları sevinçle karşılayacağız; vatana döndüğünde kahraman ordumuzu sevinçle karşılayacağız. Dönünce de öteki devasa savaşa, yurdumuzu daha güçlü kılma savaşında, Devrimi güçlendirme savaşına katılacak olan onbinlerce ve onbinlerce insanı sevinçle karşılayacağız. (Alkışlar)

Belki de bu yılların en belirgin özelliği zor yıllar oluşuydu, bütün halkın katılımını sağlama hedefine varmak için bir stratejiyi hazırlamak ve örgütlemek gerektiğinde

ülkemizin savunmasını güçlendirmek için büyük özverilere katlanıldığı yıllar. Belki de kimse Küba gibi doğrudan doğruya emperyalizmin tehdidi altındaki bir ülkenin o enternasyonal taahhütlerine sadık kalabileceğine inanmamıştır; belki de kimse Küba gibi saldırıya uğrama tehlikesiyle karşı karşıya olan bir ülkenin Angola'ya gönderdiği savaş araç gereçlerinden kendisinin yoksun kalmayı göze alabileceğini düşünmemiştir; çünkü uçak-savar silahlarımızın çoğu, en modern uçak-savar silahlarımız oradadır. Peki biz bunu nasıl yapabildik onbinlerce savaşçıyı, yüzlerce tankı, topu, vb. vb. o uzak ülkeye gönderebildik? Nasıl? Çünkü halk bizimle birlikti, çünkü bütün halkın savaşı anlayışımız bizi çok güçlü kılmaktadır, çünkü ülkemizin savunması bütün halkın elindedir! Ve ancak o ruhta o anlayış içinde bir halk, hiç duraksamadan taahhütlerine bağlı kalabilir ve bütün o takviyeleri oraya gönderebilirdi, çünkü eğer emperyalizm durumu fırsat bilip ülkemize saldırmaya kalksaydı, bütün halk ile çarpışmak zorunda kalacaktı ve -bundan hiç kuşkumuz yok- bir ikinci Giron (Domuzlar Körfezi) bozgununa uğrayacaktı; bir ikinci, üçüncü yüzüncü Giron bozgununa! (Alkışlar)

DAHA BÜYÜK ÖZVERİYLE, DAHA BÜYÜK COŞKUYLA

Size söyliyeceklerim bunlardır. Şimdi buradan, bu 35'inci yıldönümünde konuşurken, bize düşen, düşmanlıkları, tutkuları körüklemek değil, ölçülü konuşmalıyız, övünmek, zafer sarhoşluğu içinde konuşmak değil. Barışa giden yolda ilerlediğimizde inanıyoruz, ama uyanık olacağız ve barış antlaşması imzalandığı ana kadar savunmamızı güçlendirmeye devam edeceğiz. Ancak o zaman sorunun gerçekten çözüme bağlandığını söyleyebiliriz. (Alkışlar)

Santiagolulardan isteğim şimdiye kadar yaptıkları gibi özverili çalışmalarını sürdürmeleridir. Önlerinde Devrimin zaferinin 30'uncu yıldönümü var, Dördüncü Parti Kongresi var. Bu kongre şu anda içinde bulunduğumuz yanlışları düzeltme sürecinin, ulaşmaya kararlı olduğumuz hedeflerin ve başarılarımızın eksiksiz bir muhasebesini yapacaktır.

Santiago de Cuba kenti böyle bir kongreye layık olan havayı, ruhu, iyimserliği ve coşkuyu yaratabilmelidir ve yaratacaktır.

Bütün dünyanın devrimci, marksist, sosyalist, ilerici ve demokratik örgütlerinin hazır bulunacağı bu kongre için buradakinden daha iyi bir çevre, daha iyi bir kent, daha iyi bir halk, daha iyi ruhsal ortamın kolay kolay bulunamayacağına inanıyorum.

Kongre salonu olacak tiyatronun yapısını bitirmek için hummalı çalışmalar şimdiden başlamıştır. Otel ve öteki yapıları dikmek için de şimdiden çalışılmaktadır. O tiyatro ülkenin en iyi tiyatrolarından biri olacaktır. Otel de ülkenin en iyi otellerinden olacak, dış ve iç turizme yarayacaktır. Ve gerçekte projeler bunlardan ibaret değildir. Daha birçok başka projeler var; bunlardan bazıları biliniyor, bazılarının henüz planı çizilmekte. Eminim ki bazı hoş sürprizlerle karşılaşacağız. Santiago da Cuba'yı desteklemek için bütün ülke büyük gayret ve özveride bulunacaktır; yalnızca Santiago'nun hatırı için değil, savaşta bizimle birlikte savaşmış olan Granma'nın şerefine de, eskiden tek bir il olan öteki doğu illeri şerefine, bütün ülke şerefine.

Ulusumuzun son kurtuluş savaşının başlatılacağı alan olarak doğu illerimizin seçilmiş olması rastlantı değildir, Santiagolu yoldaşlarım. İlk kurtuluş savaşımız da doğu illerinde başlamıştır. Gericiliğin başedemediği o kahramanlık eylemi, Baragua Protesto hareketinin yer aldığı yer de doğu illeridir. "Küçük Savaş" denen ikinci kurtuluş savaşımızın sahnesi de doğu illeridir. Üçüncü kurtuluş savaşımız da öyle. Jose Marti'nin kanı doğu illerini sulamıştır. Tarih boyunca halkımızın nice mücadeleler verdiği yerdir doğu illerimiz. Ulusumuzun 26 Temmuz 1953'de son kurtuluş savaşını başlattığı yer de doğu illeridir. Kasım ayaklanması, Granma çıkartması, Sierra Meastra destanı ve İkinci Cephe hep doğu illerinde oldu. Camilo Cienfuego'nun ve Che Guevara'nın şanlı birliklerinin merkezi ve batı Kübayı kurtarmak üzere harekete geçtikleri nokta doğu illeriydi. (Alkışlar)

Bu yeni kuşak doğuluların ulusun savunmasında ve enternasyonalist görevlerin yerine getirilmesinde ön safta yer almış olmalarından gurur duyuyorum. Şu anda 6000 den çok

Santiagolu, bu ilin 6000 kız ve erkek çocuğu enternasyonalist görevdedirler. Buna öteki doğu illerinin 24000 evladını katın. Evet bunlar enternasyonalist görevdedirler ve çoğu Angola'da, güney cephesinde. (Alkışlar) Monkada hücumunun meyveleridir işte bunlar, Monkada kışlalarına hücumu yenileyen, 30 Kasım ayaklanmasını, Granma seferini, Sierra Maestra dağlarındaki savaşı, 1 Ocağı, 10 Ekimi ve 24 Şubatı yeniden tarih sahnesine koyan yeni kuşağın o pırıl pırıl genç insanları; savaşın en ön safında yer alanlar, öncüler. Ve hepimiz inanıyoruz ki, Küba'nın, halkımızın onurunu yüksek tutmak için onlar, özgürlük uğruna savaşımızda, adalet uğruna savaşımızda, sosyalizm uğruna savaşımızda her zaman en ön safta yerlerini alacaklardır.

Patria o Muerte (Ya Vatan Ya Ölüm!)

Venceremos! (Yeneceğiz!)

Bunu söylüyorum ve yineliyorum, çünkü emperyalistler, şimdi sosyalist ülkelerde yaşanmakta olan eleştiri özeleştiri sürecinin ürünlerini devşirme hevesindeler ve onlar moral bozukluğu yaratmak istiyorlar. Birçok kapitalist, sosyalistlerin kapitalist yöntemleri, yaşam tarzlarını, hatta güdüleri ve bir çeşit kapitalist nitelikte bir öz karakteri benimsemekten başka bir seçimleri olmadığını sanıyor. Şimdi onlar böyle özlemlerini gerçek sanma durumlarına düşüyorlar ve bulanık suda balık avlamaya çalışıyorlar. Hatta entrika ve ayrılık yaratma çabalarına uygun düşer düşüncesiyle bizi, Sovyetler birliğinin yaptıklarının tıpatıp aynını yapmamakla suçlamaya çalışıyorlar.

Sovyetler birliği ile bizi karşı karşıya getirmekte ve araya fit sokmakta büyük çıkarları olduğu açık. Bununla birlikte aramızdaki ilişki şimdi her zamankinden daha iyidir. Sovyet Partisi liderliği ile ilişkilerimiz mükemmeldir, birbirimizi çok iyi anlıyoruz, birbirimizle açık yüreklilikle ve açık bir dille konuşuyoruz. Ve biz, bizim rolümüzün Sovyetler Birliğinin yaptıklarını düpe düz taklit etmek olacağını hiçbir zaman aklımızdan geçirmedik. Sovyet liderliği de bizim onların yaptıklarını kopya etmemiz gerektiğini aklına getirmemiştir. Bu gayet açıktır.